

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 24 май 2022 г.
(OR. en)

8720/22

Междуинституционално досие:
2021/0415 (CNS)

ENFOPOL 231
SCHENGEN 46
IXIM 107
COSI 117
CT 76
CRIMORG 62
ENFOCUSTOM 76
JAI 582
COMIX 223

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно: ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА относно оперативното сътрудничество в
областта на правоприлагането

ПРЕПОРЪКА (ЕС) 2022/...НА СЪВЕТА

от ...

относно оперативното сътрудничество в областта на правоприлагането

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 87, параграф 3 и член 89 във връзка с член 292 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Трансграничното сътрудничество в областта на правоприлагането е от съществено значение за справяне със заплахите за сигурността и за гарантиране на правилното функциониране на Шенгенското пространство. От съществено значение е на лицата да не се дава възможност да бягат от правоприлагащите органи просто като се преместват от една държава членка в друга. Засиленото трансгранично сътрудничество в областта на правоприлагането между всички компетентни правоприлагащи органи на държавите членки ще спомогне за подобряване на предотвратяването, разкриването и разследването на престъпления в Съюза. Такова засилено сътрудничество обхваща трансгранични действия между две или повече държави членки, като например трансгранично преследване по гореща следа и трансгранично наблюдение, и транснационални действия, като например съвместни операции, които включват разполагането на служители на правоприлагащите органи в други държави членки.
- (2) Операциите по трансгранично преследване по гореща следа и трансгранично наблюдение са незаменими инструменти за оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането, без които лицата могат да бягат от правоприлагащите органи, като преминават границата, за да се възползват от промяната на юрисдикцията и липсата на непрекъснатост на действията в областта на правоприлагането. На държавите членки следва да се препоръча да вземат мерки по отношение на съществуващите ограничения, които някои държави членки са въвели, тъй като те възпрепятстват извършването на такива действия на тяхна територия. Необходимо е също така, като същевременно зачитане на компетентността на съдебните органи на всяка държава членка, да се адаптират някои правила за участие в трансграничните операции по правоприлагане за наблюдение и задържане на лица при операции по трансгранично наблюдение, операции по трансгранично преследване по гореща следа и по време на съвместни операции.

- (3) Необходимо е да се създадат постоянни съвместни патрули и капацитет за други съвместни операции с цел справяне с престъпните дейности и предизвикателствата пред оперативното сътрудничество в областта на правоприлагането, които са резултат от постоянната и нарастваща мобилност на хора, стоки и услуги в рамките на Съюза. Като обменят информация, съществуващите структури, като например центровете за полицейско и митническо сътрудничество (ЦПМС), играят важна роля в борбата срещу трансграничната престъпност. Когато е целесъобразно, ЦПМС следва да могат да оказват подкрепа на съвместните патрули и при други съвместни операции въз основа на общ анализ на риска и оценка на нуждите, в съответствие с приложимите правни изисквания, с цел предотвратяване и разкриване на трансгранични престъпления, извършвани в регионите по вътрешните граници на Съюза, и да оказват подкрепа при разследванията на такива трансгранични престъпления.
- (4) За да могат държавите членки, Съветът и Комисията да получат точна количествена представа на актуалното състояние при изпълнението на дейностите за трансгранично сътрудничество в областта на правоприлагането в Съюза, на държавите членки следва да се препоръча да събират и да съставят на годишна основа статистически данни за оперативното си сътрудничество в областта и да докладват тези статистически данни. Тези статистически данни могат да осигурят подробни знания и по-задълбочено разбиране относно нуждите на държавите членки и относно всички потенциални въпроси, които трябва да получат отговор на равнището на Съюза.

- (5) Престъпните мрежи се възползват от липсата на контрол по вътрешните граници на Съюза, за да извършват престъпните си дейности. Съвместните патрули и други съвместни операции са ценен инструмент за противодействие на всички видове трансгранична престъпност.
- (6) Когато е приложимо и целесъобразно, държавите членки следва да могат да изпълняват препоръките относно трансграничното оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането в контекста на Европейската мултидисциплинарна платформа за борба с криминални заплахи (ЕМРАСТ) с цел справяне с установени заплахи, заслужаващи приоритетно внимание, породени от тежката и организираната международна престъпност. Например действащите с определена цел съвместни патрули са гъвкав инструмент, основан на полицейски действия, почиващи на разузнавателни данни, който може да бъде използван по инициатива на съответните правоприлагащи органи. Действащите с определена цел съвместни патрули биха могли също така да бъдат използвани от държавите членки заедно с оперативните действия по оперативните планове за действие на ЕМРАСТ за справяне с конкретни сфери на престъпността, които са предмет на приоритетно внимание.

(7) Ограничената наличност на служители на правоприлагащите органи, които държавите членки могат да разположат в чужбина, и липсата на координирано разполагане въз основа на предварителен съвместен анализ могат да доведат до неефективност на разполагането на такива служители в други държави членки. За да се опрости административното и логистичното управление на съвместните патрули и други съвместни операции, следва да се препоръча да се създаде платформа за подкрепа с общоевропейско измерение. Чрез тази платформа за подкрепа държавите членки биха могли да обменят информация относно своите нужди и да улесняват ефикасното и ефективно разполагане на съвместни патрули и други съвместни операции, така че да се поддържат и подобряват общественият ред и безопасност, да се предотвратяват престъпления и да се спомогне за справянето с конкретни вълни от престъпления на ключови места, в конкретни моменти и ситуации. Когато това е целесъобразно, на платформата за подкрепа би могло да се предоставят финансиране от Съюза и административна и логистична подкрепа от Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол), създадена с Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета¹.

¹ Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) и за замяна и отмяна на решения 2009/371/ПВР, 2009/934/ПВР, 2009/935/ПВР, 2009/936/ПВР и 2009/968/ПВР на Съвета (ОВ L 135, 24.5.2016 г., стр. 53).

- (8) Комуникацията и достъпът до наличната информация са от решаващо значение за успешното трансгранично оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането. На държавите членки следва да се препоръча да позволят на служителите на правоприлагащите органи, действащи в друга държава членка, да имат достъп в реално време до информация, съхранявана в информационните системи на Съюза, чрез Европейския портал за търсене и до съответните им национални бази данни, чрез мобилни решения, като например преносими устройства или монтирани в автомобила компютри на правоприлагащи органи, в съответствие с приложимите права на достъп и приложимото право на Съюза и национално право. Препоръчва се информацията, предоставяна на правоприлагащите органи в друга държава членка, да бъде ограничена до изискваната от служителите на правоприлагащите органи за изпълнението на техните задължения по време на трансграничното сътрудничество в областта на правоприлагането. Следва също така да се препоръча служителите на правоприлагащите органи, действащи в друга държава членка, да бъдат снабдени с надеждни и сигурни мобилни средства за комуникация с възможност за свързване в реално време, като например инструменти за изпращане на съобщения в реално време, които функционират в трансграничен план, за да могат да осъществят пряка връзка със своите органи и с органите на приемащата държава членка. Необходимо е да се гарантира взаимосвързаността на сигурните средства за комуникация в трансграничен план, която може най-малко да позволи сигурното използване на мобилни средства за комуникация в реално време, както и геолокацията на превозните средства за целите на правоприлагането, използвани от служителите на правоприлагащи органи, например чрез проследяване чрез GPS или безпилотни летателни апарати, по време на трансгранична операция по правоприлагане.

Следователно на държавите членки следва да се препоръча, в съответствие със своите специфични нужди, да използват техническите решения, които ще бъдат предоставени например от Европол, по съвет по-специално на неговата лаборатория за иновации, както и въз основа на съответните дейности/проекти на Центъра за иновации на Европейския съюз в областта на вътрешната сигурност, от специални експертни групи като Основната група за сигурни комуникации и Европейската мрежа на технологичните звена в областта на правоприлагането (ENLETS), както и от проекти като проекта BroadWay. Държавите членки могат да осигурят взаимосвързаност и чрез свързване на съществуващи системи в съседни държави членки.

- (9) За ефективното трансгранично оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането е необходимо постигането на обща за Съюза култура в областта на правоприлагането. Създаването на съвместни курсове за първоначално обучение, като например създадените от Испания и Франция във Валдемо, програмите за обмен на кадети в сектора на правоприлагането по въпроси, свързани с това сътрудничество, както и на курсове за продължаващо професионално развитие по тези въпроси за служителите на правоприлагащите органи и разследващите са от съществено значение за изграждането на умения, знания и доверие. Важно е държавите членки да включат в своите курсове за национално първоначално обучение за кадетите в сектора на правоприлагането евентуално курс по трансгранично оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането. Важно е също така държавите членки да се стремят да разработват или адаптират, в сътрудничество с Агенцията на Европейския съюз за обучение в областта на правоприлагането (CEPOL), създадена с Регламент (ЕС) 2015/2219 на Европейския парламент и на Съвета¹, курсове по трансгранично оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането, както и да предоставят езиково обучение, което да се използва за продължаващото национално обучение на служители.

¹ Регламент (ЕС) 2015/2219 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно Агенцията на Европейския съюз за обучение в областта на правоприлагането (CEPOL) и за замяна и отмяна на Решение 2005/681/ПВР на Съвета (ОВ L 319, 4.12.2015 г., стр. 1).

За кадетите и служителите в сектора на правоприлагането, които завършват тези учебни курсове, могат да бъдат предвидени възможности за професионално развитие. На държавите членки следва също така да се препоръчва да продължат да използват по най-добрия начин CEPOL, като предоставят на CEPOL информация за своите нужди от обучение, подкрепят дейностите на CEPOL и допринасят за приважване на спектъра си от обучения в съответствие с приоритетите, свързани с трансграничното сътрудничество в областта на правоприлагането, определени в стратегическите оценки на нуждите от обучение в ЕС (EU-STNA). На държавите членки следва да се препоръча и да обмислят възможността за създаване на широкомащабни и дългосрочни общоевропейски програми за съвместно обучение и обмен на кадети и служители в сектора на правоприлагането в сферата на трансграничното оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането.

- (10) Предвид значението на координацията и сътрудничеството във връзка с въпросите, разгледани в настоящата препоръка, и по-специално с нейното изпълнение, в дневния ред на съответната работна група на Съвета следва да има постоянна точка за обсъждане на трансграничното оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането. Тази работна група може да служи като постоянно средище за обсъждане от страна на държавите членки на такива въпроси, включително на сближаването на техните правила и споразумения, други мерки за преодоляване на пречките пред ефективността и ефикасността на операциите по трансгранично оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането, докладване на постигнатия напредък, както и въпроси, свързани с необходимите насоки и добри практики.

- (11) Следва да се препоръча настоящата препоръка да бъде изпълнена в разумен срок. На държавите членки се препоръчва също така възможно най-скоро да започнат процес на преглед, когато е уместно и целесъобразно, на националните правила и двустранните и многостранни споразумения с други държави членки, за да се изпълнят настоящата препоръка.
- (12) Настоящата препоръка не засяга правилата относно носенето и употребата на служебни оръжия, включително в ситуации, в които се защитават други лица, използването на привилегии за движение по пътищата, използването на технически средства за извършване на трансгранично наблюдение или на проверки на самоличността и задържане на лица, които се опитват да избегнат такива проверки. Също така, правилата, определящи какво попада в обхвата на съдебното сътрудничество или какво изисква разрешение от съдебен орган, също следва да не бъдат засегнати.

- (13) За да се осигури последователност, определенията и гаранциите, съдържащи се в настоящата препоръка, следва, когато е приложимо, да се основават на приложимото право на Съюза, по-специално Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници¹ (КПСШ), по-специално членове 39—46 от нея, и решения 2008/615/ПВР² и 2008/616/ПВР³ на Съвета (наричани по-нататък „решенията “Прюм““), по-специално членове 17—19 от Решение 2008/615/ПВР, и да се тълкуват в съответствие с него. Същото се прилага и за позоваванията на необходимостта от спазване на националното право, когато правото на Съюза вече съдържа позоваване на национални стандарти.
- (14) Напредъкът, постигнат при изпълнението на настоящата препоръка, следва да бъде подложен на преглед след изтичането на определен срок. Поради това най-късно две години след приемането на настоящата препоръка Комисията следва да направи оценка на постигнатия напредък и да представи доклад след консултация с държавите членки. Този доклад следва да бъде обсъден в рамките на Съвета, с оглед, наред с другото, на това Комисията да предложи правно обвързващи актове на правото на Съюза, ако такива актове са необходими в сферата на сътрудничеството в областта на правоприлагането.

¹ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19.

² Решение 2008/615/ПВР на Съвета от 23 юни 2008 г. за засилване на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма и трансграничната престъпност (ОВ L 210, 6.8.2008 г., стр. 1).

³ Решение 2008/616/ПВР на Съвета от 23 юни 2008 г. за изпълнение на Решение 2008/615/ПВР относно засилването на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма и трансграничната престъпност (ОВ L 210, 6.8.2008 г., стр. 12).

- (15) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и към Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), Дания не участва в приемането на настоящата препоръка и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане. Доколкото настоящата препоръка представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящата препоръка Дания следва да вземе решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да я въведе в националното си право.
- (16) Настоящата препоръка, с изключение на раздели 2.1, 2.2 и 2.3, представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в което Ирландия участва в съответствие с член 5, параграф 1 от Протокол № 19 относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз, приложен към ДЕС и към ДФЕС, и с член 6, параграф 2 от Решение 2002/192/ЕО на Съвета¹; Следователно Ирландия участва в приемането на настоящата препоръка.

¹ Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

- (17) По отношение на Исландия и Норвегия настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните към процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген¹, които попадат в областта, посочена в член 1, буква З от Решение 1999/437/ЕО на Съвета².
- (18) По отношение на Швейцария настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген³, които попадат в областта, посочена в член 1, буква З от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета⁴ и член 3 от Решение 2008/149/ПВР на Съвета⁵.

¹ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

² Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).

³ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁴ Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

⁵ Решение 2008/149/ПВР на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейския съюз на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 50).

- (19) По отношение на Лихтенщайн настоящата препоръка представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген¹, които попадат в областта, посочена в член 1, буква З от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета² и член 3 от Решение 2011/349/ЕС на Съвета³.

¹ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

² Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

³ Решение 2011/349/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение по-специално на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 1).

- (20) По отношение на Кипър раздели 2.1 и 2.2 от настоящата препоръка представляват акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.
- (21) По отношение на България и Румъния раздели 2.1 и 2.2 от настоящата препоръка представляват акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.
- (22) По отношение на Хърватия раздели 2.1 и 2.2 от настоящата препоръка представляват акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2011 г.,

ПРЕПОРЪЧВА:

ОБЩА РАМКА

- а) Като се има предвид, че настоящата препоръка няма правно обвързващ характер, на държавите членки се препоръчва да изпълнят очертаните в нея мерки в съответствие с приложимото право на Съюза, особено това, което има задължителен характер;
- б) Настоящата препоръка не следва да се тълкува като имаща за цел да засегне националните правила, предвиждащи правомощия, функции, компетентност, ограничения, гаранции или условия, които не са изрично разгледани в настоящата препоръка и които се прилагат към съответните дейности по трансгранично оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането съгласно актове на правото на Съюза с правно обвързващ характер, включително КПСШ и решенията „Прюм“, и съгласно националното право в съответствие с правото на Съюза;

- в) Настоящата препоръка е в съответствие със задължението за спазване на основните права и правните принципи, залегнали в член 6 ДЕС, включително правото на ефективни правни средства за защита и правото на справедлив съдебен процес, както и високите стандарти за защита на данните, предвидени в правото на Съюза, по-специално в Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета¹
- г) Държавите членки могат да запазят в сила или да приемат правила и да сключват споразумения, предвиждащи по-тясно сътрудничество от мерките, предвидени в настоящата препоръка.
- д) На държавите членки се препоръчва да изпълняват настоящата препоръка, без да засягат Конвенцията, съставена на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ и сътрудничество между митническите администрации² (Неапол II).

¹ Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

² ОВ С 24, 23.1.1998 г., стр. 2.

ЦЕЛ И ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

С настоящата препоръка се цели да се засили оперативното сътрудничество в областта на правоприлагането между правоприлагащите органи.

Оперативното сътрудничество в областта на правоприлагането обхваща ситуации, при които правоприлагащите органи на дадена държава членка действат на територията на друга държава членка в контекста на трансгранични и други транснационални действия между две или повече държави членки, например по време на трансгранично преследване по гореща следа, трансгранично наблюдение, съвместни патрули или други съвместни операции, или във връзка с туристическия сезон или масова проява.

1. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

За целите на настоящата препоръка се прилагат следните определения:

- а) „правоприлагащ орган“ означава компетентният орган по смисъла на член 87, параграф 1 ДФЕС;
- б) „трансгранично преследване по гореща следа“ означава операция по правоприлагане, при която служители на правоприлагащ орган на държава членка преследват в тази държава членка едно или повече лица и в хода на това преследване пресичат границата с друга държава членка и продължават преследването на територията на една или повече други държави членки, след като лицето или лицата са преминали границата;

- в) „трансгранично наблюдение“ означава операция по правоприлагане, при която служители на правоприлагащ орган на държава членка осъществяват наблюдение над едно или повече лица, като част от наказателно разследване в тази държава членка, и продължават това наблюдение на територията на една или повече други държави членки, след като лицето или лицата са преминали границата;
- г) „съвместни операции“ означава операции по правоприлагане, включително съвместни патрули и други съвместни операции в областта на обществения ред, обществената сигурност и предотвратяването на престъпления, които се провеждат съвместно от служители на правоприлагащите органи на две или повече държави членки, като служителите от една държава членка действат на територията на друга държава членка;
- д) „единно звено за контакт“ означава националният централен орган, определен за целите на международното сътрудничество в областта на правоприлагането в съответствие с раздел „Обща рамка“ от настоящата препоръка;
- е) „център за полицейско и митническо сътрудничество“ или „ЦПМС“ означава съвместна правоприлагаща структура, имаща за цел да обменя информация и да оказва подкрепа при други правоприлагащи дейности в регионите по вътрешните граници на Съюза, която дадена държава членка е създавала въз основа на двустранно или многостранно споразумение с една или повече съседни държави членки и която е разположена в непосредствена близост до границите между съответните държави членки;

ж) „статистически данни“ се отнася до неличните данни, събирани от държавите членки и докладвани на Съвета и на Комисията във връзка с трансгранични операции по сътрудничество в областта на правоприлагането съгласно предвиденото в раздел 2.

2. ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ПРЕЧКИТЕ ПРЕД ОПЕРАТИВНОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО, В ОБЛАСТТА НА ПРАВОПРИЛАГАНЕТО, КОГАТО СЛУЖИТЕЛИ НА ПРАВОПРИЛАГАЩИ ОРГАНИ ИЗВЪРШВАТ ДЕЙНОСТ В ДРУГА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА

2.1. Трансгранично преследване по гореща следа

а) На държавите членки се препоръчва:

- i) да гарантират, че видовете престъпления, по отношение на които може да се проведе трансгранично преследване по гореща следа на тяхна територия, обхващат престъпленията, изброени в приложението, както и всички други престъпления, които могат да доведат до екстрадиция или предаване, а така също и избягването на проверки от правоприлагащите органи, когато това е съвместимо с националното право;
- ii) да допускат трансгранично преследване по гореща следа да се проведе на тяхна територия през сухопътни, речни, езерни и въздушни граници;

- iii) да допускат трансгранично преследване по гореща следа да продължи на тяхна територия без географски или времеви ограничения до пристигането на служителите на техния правоприлагащ орган,
 - iv) да събират данни и да съставят статистика на годишна база за операциите по преследване по гореща следа, проведени от техните правоприлагащи органи, и да докладват тези статистически данни на Съвета и Комисията. Тази годишна статистика включва:
 - броя на проведените трансгранични преследвания по гореща следа;
 - държавите членки, на територията на които са били проведени трансгранични преследвания по гореща следа;
- б) На държавите членки се препоръчва да разрешават на служителите на правоприлагащия орган на друга държава членка, които извършват операции по трансгранично преследване по гореща следа на тяхна територия, следното:
- i) да носят служебните си оръжия и боеприпаси и друго служебно оборудване;
 - ii) да използват служебните си оръжия за законна самоотбрана и за защита на други лица в съответствие с националното право на приемащата държава членка;

- iii) да използват привилегиите при движение по пътищата, приложими в държавите членки, в които се провежда трансграничното преследване по гореща следа;
 - iv) да използват, в съответствие с националното право на приемащата държава членка, своите GPS системи за проследяване на превозните средства на служителите, които провеждат трансграничното преследване по гореща следа от правоприлагащия орган на тази друга държава членка;
 - v) да използват сигурни средства за комуникация в реално време в трансграничен план;
- v) На държавите членки се препоръчва да обмислят възможността да разрешат на служители на правоприлагащия орган на друга държава членка, които извършват трансгранични преследвания по гореща следа на тяхна територия, да спират и временно да задържат преследвано лице в съответствие с процедурите по националното право на приемащата държава членка, включително чрез средства за принуда и физическа сила, и с правото за извършване на обиск, до пристигането на служители на правоприлагащия орган на приемащата държавата членка.

2.2. Трансгранично наблюдение

- a) На държавите членки се препоръчва:

- i) да допускат трансгранично наблюдение да се извършва на тяхна територия по отношение на лица, заподозрени в подготовката, извършването или участието в извършването на едно или повече от престъпленията, изброени в приложението, както и на други престъпления, които могат да доведат до екстрадиция или предаване, а също и по отношение на лица, които могат да спомогнат за установяването на самоличността или проследяването на такива заподозрени лица;
- ii) да гарантират, че може да се извършва трансгранично наблюдение с цел да се установи дали са извършени или се подготвят конкретни престъпления;
- iii) да допускат извършването на трансгранично наблюдение на тяхна територия през сухопътни, морски, речни, езерни и въздушни граници,
- iv) въз основа на съвместно договорени процедури, да позволяват и улесняват събирането на материали с цел по-ефективно извършване на трансгранично наблюдение;
- v) да определят централен орган или органи за координирането на входящите и изходящите операции по трансгранично наблюдение, който да е част от или който да работи в тясно сътрудничество с единното звено за контакт и който да е в състояние да обработва и осигурява искания за разрешение 24 часа в денонощието, 7 дни в седмицата;

- б) На държавите членки се препоръчва да разрешават на служителите на правоприлагащия орган на друга държава членка, които извършват трансгранично наблюдение на тяхна територия, следното:
- i) да носят служебните си оръжия и боеприпаси и друго служебно оборудване;
 - ii) да използват служебните си оръжия за законна самоотбрана и за защита на други лица в съответствие с националното право на приемащата държава членка;
 - iii) в съответствие с националното право на приемащата държава членка, да използват техническите средства, необходими за провеждане на операции по трансграничното наблюдение, включително GPS проследяващи устройства, безпилотни летателни апарати, аудио- и видеооборудване;
 - iv) да използват сигурни средства за комуникация в реално време в трансграничен план.

2.2. Съвместни операции

- а) На държавите членки се препоръчва да разрешават на служителите от правоприлагащия орган на друга държава членка, които участват в съвместни операции, провеждани на тяхна територия, при условие че на служителите на техните собствени правоприлагащи органи се предоставят подобни правомощия и оборудване, включително униформи, да извършват най-малко следното:
- i) да извършват проверки за установяване на самоличността или временно да задържат всяко лице, което се опитва да избегне проверка за установяване на самоличността;

- ii) да носят униформата си и да носят служебните си оръжия и боеприпаси и друго служебно оборудване;
 - iii) да използват служебните си оръжия за законна самозащита и за защита на други лица;
 - iv) да използват сигурни средства за комуникация в реално време в трансграничен план или да осигуряват други възможности за трансгранична комуникация, за тази цел следва да се предвидят необходимите технически предпоставки за сигурна комуникация в реално време;
- б) На държавите членки се препоръчва да координират съвместни операции, в случаите, в които правоприлагащите им органи провеждат множество операции;
- в) На държавите членки се препоръчва да събират данни и да съставят статистика на годишна база за съвместни патрули и други съвместни операции, проведени от техните правоприлагащи органи на територията на други държави членки, и да докладват тези статистически данни на Съвета и Комисията. Тази годишна статистика включва:
- i) броя на проведените съвместни патрули и други съвместни операции;
 - ii) държавите членки, на територията на които са били проведени съвместните патрули или други съвместни операции.

3. ЦЕНТРОВЕ ЗА ПОЛИЦЕЙСКО И МИТНИЧЕСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО

- а) На държавите членки, които приемат или участват в ЦПМС, се препоръчва да гарантират, че в допълнение към основното внимание, което понастоящем отделят на обмена на информация, ЦПМС изпълняват следните задачи:
- i) улесняват, оказват подкрепа и, когато е приложимо, координират съвместни патрули и други съвместни операции в регионите по вътрешните граници на Съюза;
 - ii) допринасят за изготвянето или изготвят съвместен анализ на трансграничните престъпления, специфични за техния регион по вътрешните граници на Съюза, и когато е целесъобразно, споделят този анализ чрез националното единно звено за контакт със съответните национални органи, други държави членки и компетентни агенции и органи на Съюза, като Европол, Европейската гранична и брегова охрана, създадена с Регламент (ЕС) 2019/1896 на Европейския парламент и на Съвета¹, и Европейската служба за борба с измамите (OLAF), създадена с Решение 1999/352/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията²;
 - iii) оказват подкрепа в разследванията на трансгранични престъпления, извършени в рамките на вътрешните граници на Съюза;

¹ Регламент (ЕС) 2019/1896 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2019 г. за европейската гранична и брегова охрана и за отмяна на регламенти (ЕС) № 1052/2013 и (ЕС) 2016/1624 (ОВ L 295, 14.11.2019 г., стр. 1).

² Решение 1999/352/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията от 28 април 1999 г. за създаване на Европейска служба за борба с измамите (OLAF) (ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 20).

- б) На държавите членки се препоръчва да засилят трансграничното сътрудничество в областта на правоприлагането и да приемат най-добри практики по отношение на това сътрудничество със своите съседни държави, на двустранна или многостранна основа, включително чрез съвместни полицейски участъци и ЦПМС.

4. ПЛАТФОРМА ЗА ОКАЗВАНЕ НА ПОДКРЕПА НА СЪВМЕСТНИ ПАТРУЛИ И ДРУГИ СЪВМЕСТНИ ОПЕРАЦИИ

- а) На държавите членки се препоръчва да създадат платформа за оказване на подкрепа, която да позволи да се идентифицират и да се отбележат централно нуждите на всяка държава членка, без да има прехвърляне на лични данни във връзка с организирането на съвместни патрули или други съвместни операции:
- i) на места, които са от особена важност за предотвратяването и борбата с престъпността, като ключови средища на престъпност или туристически райони, посещавани от туристи от други държави членки;
 - ii) по време на масови събирания и големи прояви, които могат да привлекат посетители от други държави членки, като например големи спортни събития или международни срещи на върха;

- iii) в случай на бедствия или тежки произшествия, в координация с Механизма за гражданска защита на Съюза, и по-специално с Координационния център за реагиране при извънредни ситуации¹.
- б) На държавите членки се препоръчва:
- i) да предоставят на платформата за оказване подкрепа информация относно своите нужди и обстоятелствата във връзка с искането за поддържане на обществения ред и сигурност и за предотвратяване на престъпления;
 - ii) да определят, в зависимост от естеството на съвместните операции, подходящо звено за контакт като национално звено за контакт за такива съвместни патрули и други съвместни операции и прехвърлянето на съответната информация.

¹ По време на кризи и извънредни ситуации (предимно свързани с бедствия или мащабни произшествия) всяка засегната държава членка или трета държава може да поиска гражданска защита или хуманитарна помощ чрез Механизма за гражданска защита на Съюза. След това Координационният център за реагиране при извънредни ситуации координира, улеснява и съфинансира отговора на държавите членки на искането за помощ.

5. ОСИГУРЯВАНЕ НА ЕФЕКТИВЕН ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ И КОМУНИКАЦИЯ

- а) На държавите членки се препоръчва да гарантират, че служителите на техните правоприлагащи органи, които участват в трансграничното оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането, попадащо в обхвата на настоящата препоръка, и действат на територията на друга държава членка:
- i) имат сигурен дистанционен достъп до собствените си национални бази данни и до бази данни на Съюза и международни бази данни чрез Европейския портал за търсене, доколкото е разрешено съгласно правото на Съюза и националното им право, което им позволява да изпълняват правоприлагащите си функции на територията на друга държава членка като част от трансграничното оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането, като например извършване на проверки за установяване на самоличността;
 - ii) могат да използват сигурни средства за комуникация в реално време, които могат да функционират на територията на друга държава членка, което им позволява да комуникират пряко с правоприлагащия орган на тяхната държава членка и със служителите на правоприлагащите органи на другата държава членка или на съответните държави членки;

- б) На държавите членки се препоръчва да гарантират сигурна трансгранична пряка комуникация в реално време, като използват техническите решения, осигурени например от Европол, специални експертни групи или проекти, финансирани от Съюза, или чрез свързване на съществуващи системи в съседни държави членки.

6. СЪВМЕСТНО ОБУЧЕНИЕ И ПРОФЕСИОНАЛНО РАЗВИТИЕ ВЪВ ВРЪЗКА С ТРАНСГРАНИЧНОТО ОПЕРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА ПРАВОПРИЛАГАНЕТО

На държавите членки се препоръчва:

- а) да включат евентуално курс по трансгранично оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането в рамките на курсовете за първоначално обучение с цел запознаване на кадетите в сектора на правоприлагането с европейската култура на правоприлагане;
- б) да създадат, доколкото това е разумно осъществимо в рамките на националните структури, заедно със съседни държави членки, съвместни курсове за първоначално обучение и програми за обмен на своите кадети в сектора на правоприлагането в сферата на трансграничното оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането;

- в) да се стремят да разработят или адаптират, в сътрудничество със CEPOL, по искане на държави членки, свои национални курсове по трансграничното оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането, които да се използват за национално непрекъснато професионално обучение на служители на правоприлагащите органи;
- г) да организират съвместни курсове и инициативи за непрекъснато професионално развитие на служители на правоприлагащи органи с цел изграждане на умения и знания в областта на трансграничното оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането, по-специално по отношение на приложимото право, правилата за участие, инструментите, техниките, механизмите, процедурите и най-добрите практики;
- д) да се стремят да разработват и предлагат професионално развитие за служители на правоприлагащи органи, преминали съвместни курсове за първоначално обучение, програми за обмен или специални курсове за трансгранично оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането;
- е) да осигуряват езиково обучение и обучение за служители на правоприлагащите органи, които е вероятно да участват в трансграничното оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането, относно оперативните процедури, административното и наказателното право, наказателните производства на други държави членки и органите, с които да се свържат в други държави членки;
- ж) при надлежно отчитане на нуждите на държавите членки, да се стремят да приведат гамата си от обучения в съответствие с приоритетите относно трансграничното оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането, определени в EU-STNA;

- з) да информират СЕРОЛ за своите нужди от обучение, свързано с трансграничното оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането, и да подкрепят съответните дейности на СЕРОЛ, така че СЕРОЛ да може да допринесе за обучението на служителите на правоприлагащите органи;
- и) да разгледат възможността за създаване на широкомащабни и дългосрочни общоевропейски програми за съвместно обучение и обмен на кадети и служители в сектора на правоприлагането в сферата на трансграничното оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането.

7. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

- а) На държавите членки се препоръчва да обсъдят и да продължат да разглеждат въпросите, попадащи в обхвата на настоящата препоръка, по-специално въпросите, свързани с нейното изпълнение;
- б) На държавите членки се препоръчва да използват пълноценно финансовата подкрепа, предоставяна чрез инструмента за финансово подпомагане на полицейското сътрудничество, предотвратяването и борбата с престъпността и управлението на кризи, създаден с Регламент (ЕС) № 513/2014 на Европейския парламент и на Съвета¹ (фонд „Вътрешна сигурност — Полиция“), за да подобрят и засилят трансграничното оперативно сътрудничество;

¹ Регламент (ЕС) № 513/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за създаване на инструмента за финансово подпомагане на полицейското сътрудничество, предотвратяването и борбата с престъпността и управлението на кризи като част от фонд „Вътрешна сигурност“ и за отмяна на Решение 2007/125/ПВР на Съвета (ОВ L 150, 20.5.2014 г., стр. 93).

- в) На държавите членки се препоръчва, когато изпълняват настоящата препоръка, възможно най-скоро след датата на приемане на настоящата препоръка и когато е приложимо, да започнат преглед на своите национални правила и двустранни и многостранни споразумения за оперативно сътрудничество в областта на правоприлагането с други държави членки;
- г) На Комисията се препоръчва, най-късно две години след датата на приемане на настоящата препоръка, да направи оценка на изпълнението на настоящата препоръка от страна на държавите членки и, след консултация с държавите членки, да публикува доклад и да го представи на Съвета.

Съставено в ... на

За Съвета

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък на престъпленията, посочени в раздели 2.1 и 2.2

- Участие в престъпна организация;
- тероризъм;
- трафик на хора;
- сексуална експлоатация на деца и детска порнография;
- незаконен трафик на упойващи и психотропни вещества;
- незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и експлозиви;
- корупция, включително подкуп;
- измами, включително такива, които засягат финансовите интереси на Съюза съгласно определението в Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета¹;
- изпиране на незаконно придобити средства;
- подправяне на парични знаци, включително евро;
- престъпления, свързани с компютри;

¹ Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 г. относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (ОВ L 198, 28.7.2017 г., стр. 29).

- престъпления срещу околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и на застрашени растителни видове и разновидности;
- помощ за незаконно влизане и пребиваване;
- убийство и тежка телесна повреда;
- незаконна търговия с човешки органи и тъкани;
- отвличане, противозаконно лишаване от свобода и вземане на заложници;
- расизъм и ксенофобия;
- организиран или въоръжен грабеж;
- незаконен трафик на културни ценности, включително антични предмети и произведения на изкуството;
- мошеничество;
- рекет и изнудване;
- подправяне и пиратство на изделия;
- подправяне на административни документи и търговия с тях;
- подправяне на платежни инструменти;

- незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа;
 - незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали;
 - трафик на откраднати превозни средства;
 - изнасилване;
 - палеж;
 - престъпления от компетентността на Международния наказателен съд;
 - незаконно отвлечане на въздухоплавателни средства или космически кораби;
 - саботаж.
-